

3. – 10. července 2021

KČT Hořec a TOM Kamarádi Pacov

Letos... U soutoku 2021

Sobota 3. 7. 2021

Sešli jsme se v 8:30 u klubovny na Starodvorské a pustili jsme se do nakládání batohy, kol, soudkových a dalších nezbytností či zbytností. Bylo vidět, že už v tom máme docela slušnou praxi, takže nám to šlo pěkně od ruky a v 9:09 jsme mohli vyrazit vstříc letošnímu Letos.

Ukázalo se, že Míra hned na začátku podcenil nastudování trasy a neodbočil vlevo do ulice Za Branou a jel rovně až k roubence. Nereagoval ani na několikeré upozornění velitele. Když zjistil, že dál to nepůjde, tak se nám snažil namluvit, že toto je plánovaný bonus a že nám vlastně chtěl ukázat, jak pěkně umí couvat. A protože couvání mu jde opravdu dobře couvnul s námi zpět na křižovatku, kde nabral ten správný směr a frčeli jsme na Salačovu Lhotu, kde nás čekal další bonus – projetí nového obchvatu.

Cesta ubíhala jak po másle a v 11 hod. jsme byli na Okoři a mohli začít s prohlídkou tohoto známého zbúraniska. Prohlídka byla bez průvodce jen s vytištěným textem, takže si každý přizpůsobil čas strávený v ruinách dle vlastního zájmu.

Někteří se pak vydali k posvátnému místu Medicinewhell – kde jsme se v meditačním kruhu pokoušeli nasát nějakou pozitivní energii. Asi ale nejsme ta správná média, protože nikdo z nás žádný přívál energie nepocítil. Takže jsme se nakonec rozhodli zajít načerpat nějakou energii do místní hospůdky na parkovišti, a tam nám to šlo mnohem líp ☺.

V půl druhé jsme se přemístili zpět do busu a za hodinu jsme již byli na místě našeho pobytu v Autocampu Mělník.

Odpoledne jsme pak strávili vybalováním, zabydlováním a testováním prvních lokálů na mělnickém náměstí. Martin provedl kontrolu ubytování, a když zjistil stav ubytovaných na pokojích s terasou, z nichž většina ležela v postelích a klímala, prohlásil, že to tam vypadá jak na LDN a toto označení se ihned ujalo.

Večer před jedenáctou dorazil na své Máše i Honza S. takže jsme již byli v kompletní sestavě.

VDL 53 míst

řidič	
čumink	čumink
Seidlová Jarka	Lomská Ludmila
Razimová Hana	Razima Láďa
	Plášil Milan
Schreiber Luděk	Schreiberová R.
	Štolba Karel
Štolbová Katka	Štolbová Barča
Vítková Hana	
Vlk Jiří	Vlková Olga
Seidlová Adéla	
Plášil Josef	Plášil Jiří

velín	erár
Hřebík Martin	Hřebíková Ivana
	Hřebíková Verča
Štolba Petr	Štolbová Hana
Plášil Luboš	Plášilová Alena
Seidl Jan st.	Seidlová Hedvika

Farková Jitka	Farka Jiří
Štolba Štěpán	Seidlová Petra
Plášil Vít	Seidl Jan. ml.

L 21 rozdělení ubytka

Pokoje terasa

1		1	Farka Jirka
		2	Farková Jitka

2		3	Schreiber Luděk
		4	Schreiberová Radka

3		5	Štolba Petr
		6	Štolbová Hana

4		7	Štolba Štěpán
		8	Seidlová Petra

5		9	Razimová Hana
		10	Razima Láďa

Velký bungalov

1		13	Plášil Josef
		14	Plášil Vít
		15	Plášil Jirka
		16	Seidl Jan

Malý bungalov

1		17	Plášil Luboš
		18	Plášil Milan
		19	Plášilová Alena

2		20	Hřebík M.
		21	Hřebíková V.
		22	Hřebíková I.

3		23	Štolba Karel
		24	Štolbová Katka
		25	Štolbová Barbora

4		26	Vlk Jiří
		27	Vlková Olga

5		28	Lomská Lidka
		29	Seidlová Jarka
		11	Vítková Hanka

6		30	Seidlová Adéla
		31	Seidl Jan
		32	Seidlová Hedvika

7		12	řidič

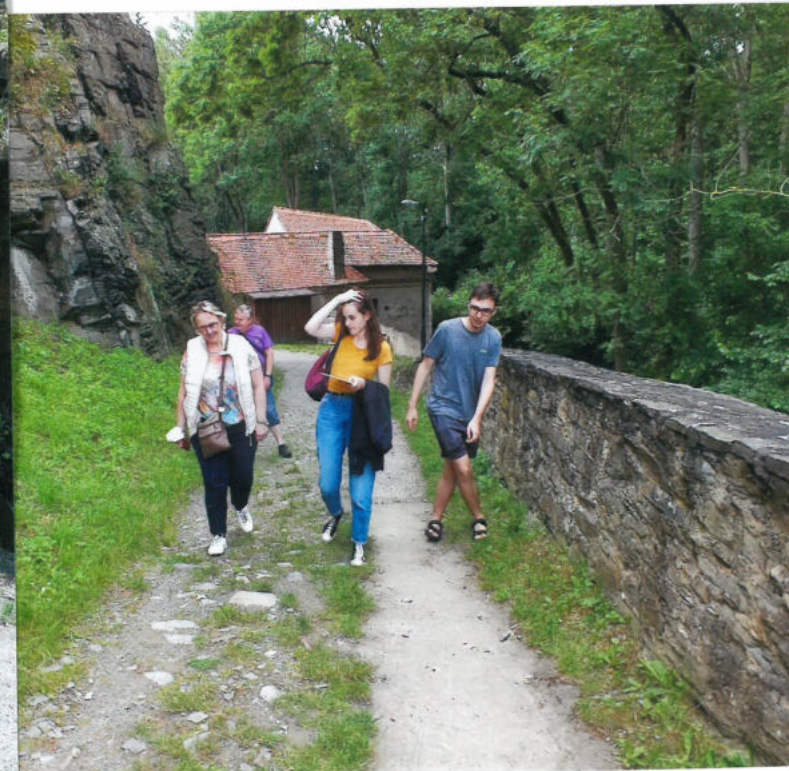

OKOŘ

BÍLOU PANÍ JSME
NENACLI

Neděle 4. 7. 2021

V 8:30 jsme se vypravili na první výletní den. Čekal na nás zámek Veltrusy a Nelahozeves. Kolaři šlápli do pedálů a vydali se ke zdymadlu Hořín omrknout, jak to tam odborníci vymysleli se zvedáním mostu. Pěšáci tam popojeli busem, takže prohlídka mohla být společná. Bohužel zvedání mostu jsme v praxi neviděli, bo tak velké lodě jim tam zatím nejezdí.

Kolaři pak čekali na zbloudilé Razimovi a Vlkovi, kteří nedávali pozor na cestu a zvolili jiný směr. A odměnou za čekání byl nakonec bonus v podobě proplutí dvou lodí, jedné velké směrem do Mělníka a v opačném směru pak malého člunu. Takže jsme viděli napouštění jedné a vypouštění druhé komory a je to docela hukot.

Zatímco kolaři čekali na zbloudilé, pěšáci popojeli busem do Lužce nad Vltavou, kde se v první chvíli cítili jako ve filmu Slunce, seno, jahody. Sotva vystoupili a pozdravili místní ovčí rodinku, která se pásla nedaleko, z místního rozhlasu se ozvala ústřední píseň z této skvělé komedie. Prohlédli zvedací most, který by měl fungovat stejně jako je ten v Hoříně. Podobnou trasu měli i kolaři, ti zde probírali možné i nemožné a při diskuzi o soutoku si někteří neznalí uvědomili svůj omyl, když předchozího dne zběsile fotili soutok Labe a Vltavy do svých rodinných alb, aby se nyní dozvěděli, že fotky mají sice pěkné, ale mají nafoceny soutok kanálu do Labe. Jirka zvolal všechno smazat, nic neposílat, dokud to nenafotíme správně.

A pak jsme pokračovali dál, přímo do Veltrus. Zámek si prohlídla většina z nás jen zvenku a po občerstvení jsme frčeli dál vstříc zámku Nelahozeves. Pěšáci šli tentokrát po svých, Mireček na ně čekal u zámku. Prohlídku si vyřídil každý individuálně dle času příjezdu či příchodu, takže jsme se rozdělili do několika skupin.

Část kolařů hrála před odjezdem bojovku s krycím názvem „Najdi pilku či štípačky“. Důvodem byla Lidčina nedbalost a následná ztráta klíče od zámku kola. Všichni přítomní běhali po jejích stopách okolo zámku a ztracený klíček hledali. Luděk s Martinem operovali se zamčeným kolem. Záhy pochopili, že tudy cesta nepovede a Luděk zmizel použít svou výřečnost. Ihned se seznámil se správcem a kleště spolu hledali. Martin vyhodnotil situaci a rozhodl se použít metodu: „Kde nepomůže hrubé násilí, pomůže ještě hrubší násilí!“ S nedaleko nalezeným 7kilovým kamenem, po chvíli metodu úspěšně aplikoval. Drahno dodat, že zámek asi nebyl od rákosníků a statečně dlouho vzdoroval. Pozastavovali jsme se nad tím, že naše činnost nikomu z okolí nepřišla podezřelá...

Potřebné tekutiny pak většina doplnila v kavárně infocentra u vlakového nádraží, kde bylo možné po vypití kávy schroupat i kelímek.

Tady pak nastalo další rozptýlení cykloskupiny a do Mělníka se pak menší skupinky kolařů vydali dle své libosti. Návrat do Mělníka byl u většiny kolem páté.

Stoletý most se nově zvedá

Do Prahy proplují skrz zdymadla větší lodě

Unikát Most ve zvednuté poloze umožní lodím proplout (nahore) a pak klesne (dole). 2x foto: Pavel Svačina, MAFRA

Pavel Svačina
reportér MF DNES

HOŘÍN Unikátní přestavba 116 let starého mostu v Hoříně na Mělnicku je po dvou letech téměř u konce. Původně pevný kamenný most, který býval součástí zdymadla na Vraňansko-hořínském plavebním kanálu, se po dvouleté náročné rekonstrukci proměnil na zdvižný.

Jeho oblouk může vystoupat z běžných 3,5 metru do výšky 8,5 metru a umožňuje tím proplutí až sedm metrů vysokých výletních či nákladních lodí.

Cílem přitom bylo, aby most, který má novou železobetonovou konstrukci, při čelním pohledu vypadal, jako by na něho od roku 1905, kdy byl postaven, nikdo nesáhl.

Je totiž národní technickou památkou. „Museli jsme dodržet požadavek památkářů, aby si zachoval svůj původní vzhled,“ říká ředitel Ředitelství vodních cest České republiky Lubomír Fojtů.

Stavbaři proto původní oblouk kámen po kameni rozebrali, každý museli dokonale označit, aby jimi pak mohli ve stejné „mozaice“ obložit novou konstrukci. Ve čtvrtku odpoledne pod zdviženým obloukem

v rámci testu proplula první nákladní loď Obelix.

Pro obsluhu i konstruktéry to byly napínavé chvíle.

„Hydraulické zařízení právě zvedá více než 430 tun vážící konstrukci. Úplný zdvih z nejnižšího do nejvyššího bodu trvá pět a půl minuty,“ popsal MF DNES vedoucí projektu z Metrostavu Jan Prokeš.

Celé zařízení je ovládáno z kapitánského můstku prakticky jedním tlačítkem. Zdvih mostu i vyrovnávání hladiny v plavební komoře zajistí moderní technologie a počítačové programy. Most je součástí plavební komory, která vyrovnává výšku hladiny mezi plavebním kanálem Vraňany-Hořín a řekou Labe. Plavební kanál propojuje Labe v Hoříně s Vltavou ve Vraňanech.

Investice za tři miliardy

Kompletní úpravou prošla i plavební komora, která je nyní širší, hlubší a dostala nová ocelová vrata. Loď ve zdymadle nejprve počká na vyrovnání hladiny, zároveň se zdvihá most. Za necelých šest minut může bezpečně vyplout dál k Praze, anebo opačným směrem. Dosud přitom vysoké lodě místem buď pro-

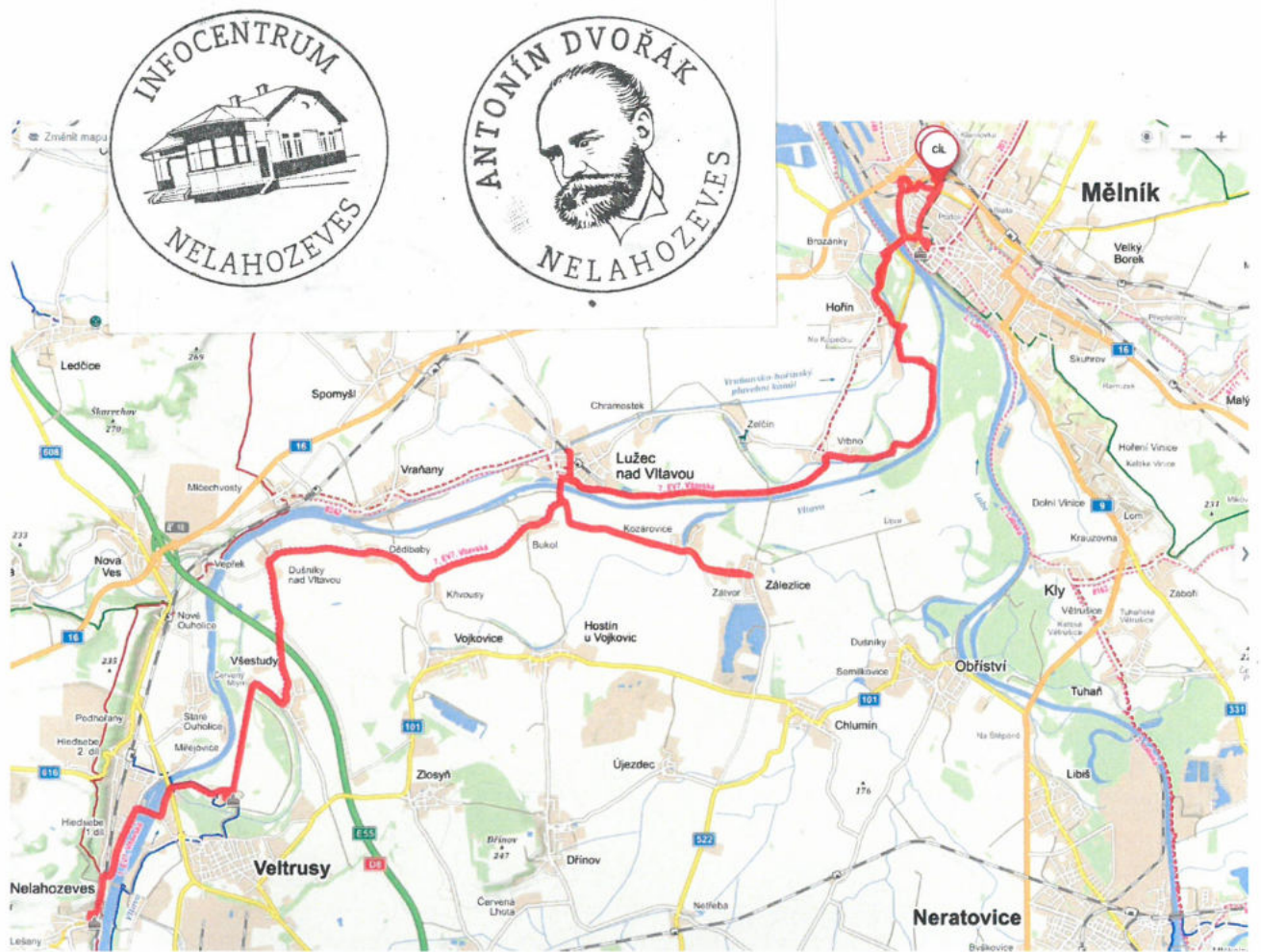

plout nemohly, nebo bylo nutné přestěhovat výletníky a posádku do podpalubí, rozebrat zařízení a někdy dokonce kapitánský můstek.

„Díky investici doplují do Prahy velké nákladní či kontejnerové lodě až z Hamburku, Rotterdamu, prostě z celé Evropy,“ říká Fojtů.

To však bude možné až po dokončení modernizace celého kanálu mezi Vraňany a Hořínem v roce 2022. „Říční část už je hotová. Od Prahy po Vraňany je plavební hloubka zajištěna. Nyní nám zbývá provést prohloubení plavebního kanálu, a to za co nejmenšího omezení provozu,“ upřesňuje Fojtů.

Kromě mostu v Hoříně je na požadovanou výšku přestavováno také sedm dalších mostů přes plavební kanál. A nejen ten hořínský bude z tohoto pohledu unikátní. Zdvihačím se totiž jako historicky první v České republice stane také železniční most v Lužci. Celková investice do kanálu a okolí se vyšplhá na 2,9 miliardy korun.

NELAHOZEVES

www.zamek-veltrusy.cz

92

VEGET NA
"LDN"

NIKO BY NEROKL, ŽE JE ZVEDACI

LUŽE n. VLT.

TAKE!
ZVČAC!

VELTRUSY

KÁMEN BYL
KLEČ
ČALE
VZDOROVAL

NELAHO ŽEVES

VELAHOZEVEZ

SFINXA VE
VELTRUSKET,
PARK

Pondělí 5. 7. 2021

Pokrok nezastavíš ani u turistů a tak Martin založil Whatsap skupinu Letos a začali jsme komunikovat mezi sebou i prostřednictvím tohoto kanálu. Takže začaly do mobilů účastníků proudit mapy plánovaných tras a také fotky z právě navštívených zajímavých lokálů.

Ráno naši cykloskupinu posílila Ivana P., která si odskočila z dovolené na rodné chaloupce v Lobkovicích.

Ve stejný čas jako předešlý den jsme vyrazili na další výlet, jehož cílem byly zejména pískovcové útvary od sochaře Václava Levého. Pěšáci do Liběchova busem a odtud přes Klácelku – Čertovy Hlavy a další sochy do Želíz. Kolaři opět vyjeli rovnou z kempu a přes Liběchov dorazili k první zastávce – jeskyni Klácelka. Ta byla lehce na kopci, takže jsme kola nechali dole u silnice a k jeskyni vyrazili pěšky. Pak následovaly Želízy a jejich známé Čertovy hlavy. Tady na nás už čekali i pěšáci a nastalo společné focení. Než se vyfotili všechny rodinné klany a další větší či menší skupinky, stála za námi už docela fronta dalších turistů, kteří netrpělivě čekali, až konečně vypadneme a budou si také moci udělat nějaké ty snímky.

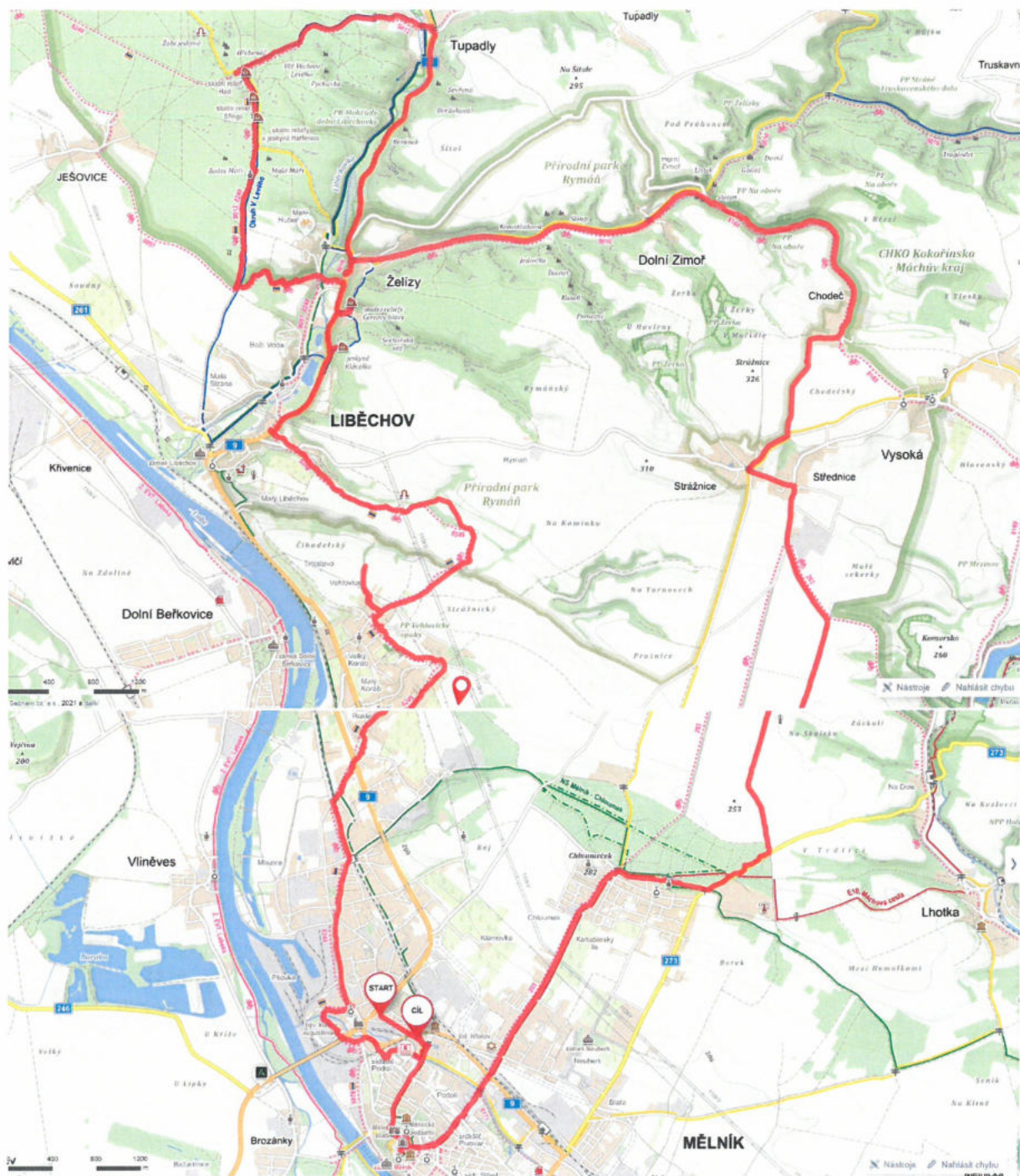
Poté jsme se vydali po okruhu Václava Levého mrknout na jeho další pískovcové sochy. Cestou ke kapličky sv. Máří Magdalény se nám ztratil Martin, který odbočil dřív a narazil na velkou louži, kterou ani nebylo možné bez vykoupání přejet na kole. Martin teda prý zprvu uvažoval, že se v ní vyroční, ale když zjistil, že je na cestě sám, jelikož celý zbytek skupiny jel jinudy, a nemá ho tudíž při tom kdo vyfotit, rozhodl se obětovat pouze jednu nožku, kterou tam smočil po lýtko a z louže zase vyjel. My mezitím na něj čekali opodál, a když už jsme se nemohli dočkat, vzal Luboš telefon a po chvíli se mu podařilo s Martinem spojit. Po porovnání našich pozic jsme vyrazili směrem k Martinovi a po jeho upozornění jsme louži raději objeli.

U dalších soch Harfenice a Hada jsme potkali pěšáky, ale brzo jsme jim zase ujeli a za chvíli jsme byli zpět v Želízech. Tam kolaři doplnili energii v místní hospůdce nebo z vlastních zdrojů a poté se přes Dolní Zimoř a Chodeč vydali zpět do Mělníka.

Odpoledne pak větší část účastníků skončila na kontrole pacientů na LDN. A kontrolovali to tam důkladně, došlo zejména na ochutnávku různých kapek, které tam pacienti požívali. Při této příležitosti jsme si posteskli, že je škoda, že zrovna nemá někdo svátek – to by se pak mohlo pít i na jeho zdraví. Problém byl vzápětí rychle vyřešen, neboť Honza pokřtil Péťu jako Péťa Cyril Seidlová a protože víme, co se sluší a patří, hned jsme oslavenkyni všichni popřáli a její svátek zapili.

Navečer pak došlo na studování mapy na zítřejší výlet. Olina se soustředěně zahleděla do mapy a Jirka po chvíli vyzvídal, co tam jako hledá a Oli odvětila, že studuje, jestli zítra bude po cestě stín. To se nám zdálo jako dobrý postřeh a tak jsme hned po Martinovi požadovali, aby své trasy doplnil i o tuto důležitou informaci. Luboš to ještě vylepšil, když navrhl, že by součástí map mohly být i informace, kde jsou turistické vizitky. Martinovi se však zdály mapy podrobné dost, takže na toto doporučení vůbec nebral zřetel.

Konec dne jsme užili při společném tmelení.

Úterý 6. 7. 2021

Ráno proběhla zkouška technické způsobilosti, když došlo na pokus o připojení káry. Naše techniky však již tato operace vůbec nerozhodí, takže za chvíli hlásili, že je čudlík na svém místě a kára zapojena. V 8:37 tedy bylo možné odjet směr Ostré u Úštěku.

Jelo nás o dva méně, jelikož na Jirku padla nějaká vlčí únava a ráno setrval na lůžku a prý celý den jen přemýšlel, jestli je už čas se otočit na levý či pravý bok. A večer nám pak vyprávěl, jak moc si to užil 😊

Milan se zase vypravil na návštěvu do Všetat, kde si na zahradě u známých užíval celý den jejich pohostinnosti. A prý se o něj starali moc dobře.

My ostatní jsme zahájili výlet společně a autobusem jsme se přesunuli na kraj Ostrého, kde nás Míra vysadil a jel hledat místo, kde bude moci parkovat. My jsme se vydali na vrch Kalvárie a křížovou cestou jsme vystoupali ke kapli Narození a Povýšení sv. Kříže, kde byla krásná vyhlídka do okolí. Jen je škoda, že tohle poutní místo bylo ponecháno svému osudu a tak hodně zpustlo. Ale v nedávné době došlo k jeho opravě a zpřístupnění a tak alespoň z části je možné obdivovat um dřívějších stavitelů.

Po prohlídce jsme se opět rozdělili na dvě části: pěšáků a kolařů. Kolaři se vydali na parkoviště k busu pro svá kola. U autobusu jsme zjistili, že nám chybí Luděk. Po rychlém telefonátu bylo zjištěno, že si Luděk spletl skupinu a vydal se na cestu s pěšáky. Po telefonátu však pochopil svůj omyl a rychle se vydal pro své kolo. Čím toto pomýlení bylo způsobeno, s jistotou nevíme, padlo však podezření, že ráno dostal na LDN špatné léky. Naštěstí vše dobře dopadlo, Luděk rychle pochopil, kde je jeho místo a my mohli vyrazit na zříceninu Helfenburg. Pěšáci se vydali po značce tím samým směrem.

Cesta to byla pekelná, ze začátku se nedalo mluvit ani o turistické cestě natož o cyklostezce, jediná Olina mohla být spokojená, protože to bylo ve stínu. Ale i ona již brzy tvrdila, že na tom stínu úplně netrvá 😊. Když jsme se prodrali zarostlou cestou necestou, čekala na nás již cesta mnohem lepší, ale zase to byl pořádný krpál, neboť Helfenburg byl vybudován dle tehdejších zvyklostí na pěkném kopci. Za velkého funění jsme vyrvali kola až k hradní bráně, prošli jsme si zbytky hradních zdí a šli jsme se pokochat výhledem z hradní věže. Po prohlídce jsme si svá kola zase pomalu dotlačili pod kopec a mohli jsme frčet dál.

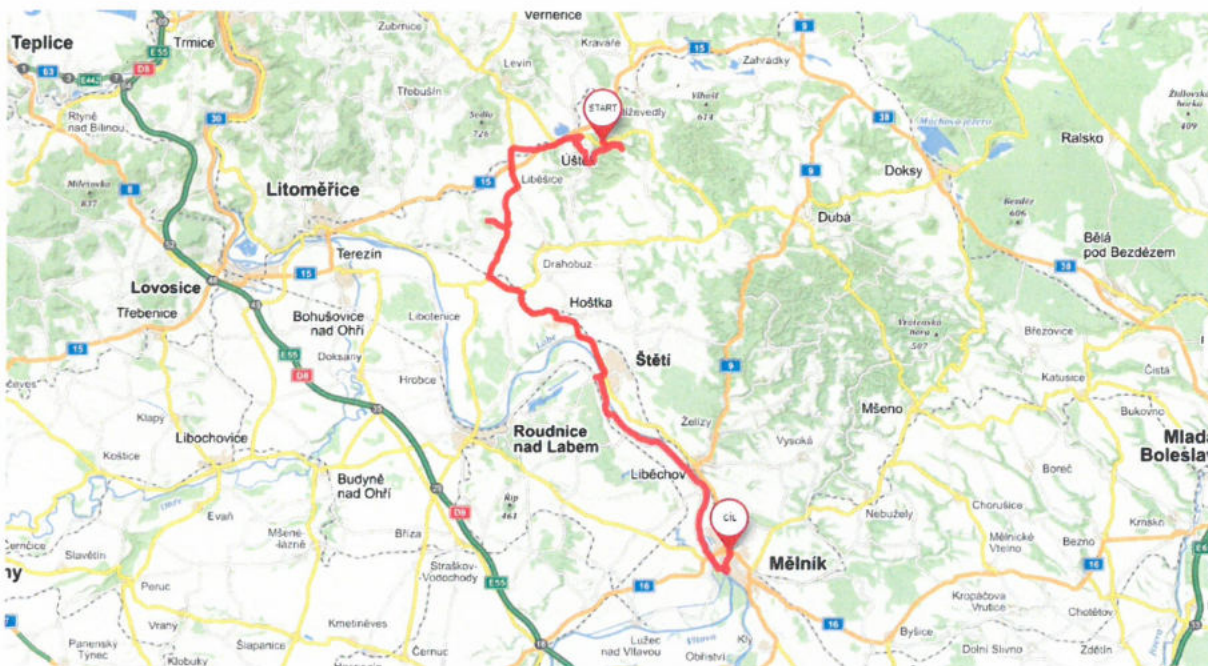
Pěšáci popojeli do Úštěka, prohlédli náměstí, u místního kostela Honza Seidlů zkoušel napodobit Zuzanu Norisovou tančící před 20 lety v dešti při natáčení scény v Rebelech. Podařilo se mu to moc pěkně, všichni se náramně bavili. Protože už byl čas oběda, snažili se najít nějakou fajn hospodu, nakonec si prohlédli celé město včetně ptačích domků a synagogy, až dorazili na konec městečka a objevili restauraci u Jezera, kde popili, pojedli a opět spěchali za Mirečkem, aby mu nebylo smutno. Kolaři prohlédli Úštěk co by dup: „Z kola jsme rychle prohlédli krásné historické náměstí a na chvíli jsme přizastavili u kostela, kde se právě rozjížděl krásný červenobílý starý autobus a rázem se mnozí z nás ocitli ve vzpomínkách o několik desetiletí zpět. Zamávali jsme řidiči a frčeli dál přes Liběšice až k odbočce k rozhledně Hořidla. Cesta k rozhledně rovněž prověřila naši vytrvalost. Cestu po rozpálené louce jsme napůl vyjeli a napůl tlačili a mnozí z nás už měli místy sto chutí hodit kolo někam do křoví. Zcela propocení jsme nakonec k rozhledně dorazili a v první chvíli jsme přemýšleli, jestli máme dost sil na ní vylézt. No ale vylezli jsme tam, když už jsme se k ní tolik natrmáceli. Odměnou nám byl hezký výhled a chladivý osvěžující větřík na vrcholu. Zatímco kolaři odolávali rozpálené přírodě, asi polovina

pěšáků zůstala čekat u busu a druhá polovina následovala na rozhlednu. Po krátké, ale náročné vycházce na Hořidla jsme se rozhodli rozdělit.

Část pokračovala podle plánu k Labi a po pravém břehu až do Roudnice. Tam poobědvala – tedy spíš povečeřela a poté se vydala po levém břehu až do Mělníku. Zbylá část kolařů to vzala přímou cestou do Mělníka, neboť omladina chtěla stihnout odpolední koupačku v bazénu. Po příjezdu se hned někteří vydali na místní koupaliště, někteří chladili svá rozehřátá těla zevnitř chlazeným pivem nebo vínem.

Při večerním tmelení došlo k dalším křtinám a zrodil se tak Martin Jan Hřebík Hus, což byl důvod k další oslavě.

Během včera si Honza vzpomněl, že vlastně chtěl jet letos k moři, a tak se rozhodnul udělat si moře přímo v Mělníku. Pod jeho vedením jsme tedy nacvičili krásné moře, velké vlny, jemné šumění mořské pěny a dokonce i racek byl. Honza byl náramně spokojený a moc nechybělo a svlékl by se snad i do plavek.

V PORÁDKU
KONTROLA "ČUDLÍK"

KALVA'RIE OSTRE' V ÚSTĚKŮ

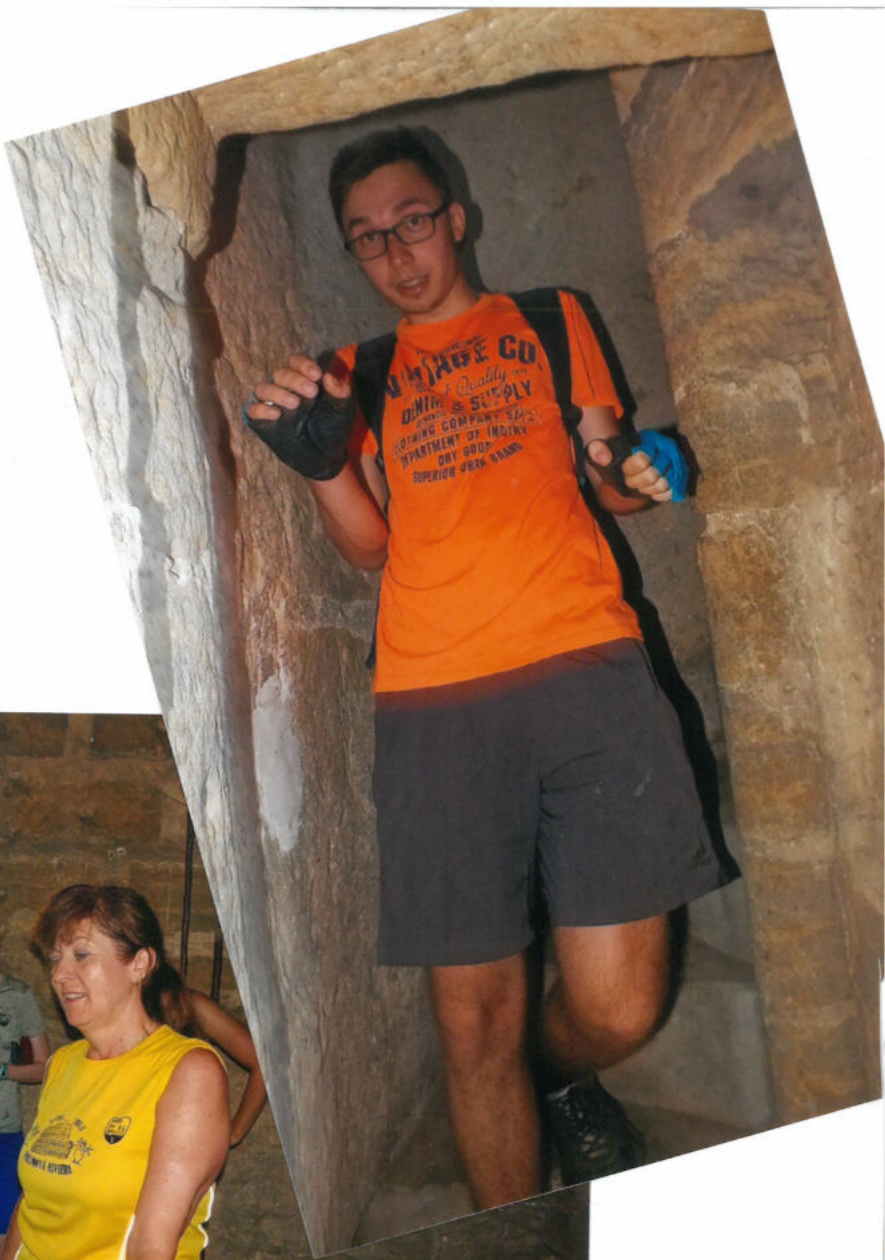

hiking, sight

HELFENBURK

TANEONIK

ROZHLEDNA

HORTLA

HOZIDLA

A ZASE HORŤIDLA

KOUSEK OD SOUTOKU

Středa 7. 7. 2021

Včerejší večerní moře mělo tak velké vlny, že Honza ráno trpěl mořskou nemocí a rozhodl se prožít celý den lenošením na pláži ☺

My ostatní jsme se vydali v tradiční čas na další poznávání místních památek. Z většiny kolařů se v tento den stali pěšáci a na kola vyrazila jen malá skupinka vytrvalých cyklistů.

Po deváté jsme vystoupili ve Mšenu a za podmračeného počasí jsme se vydali přes lesopark a pak po modré turistické značce k hradu Kokořín. Cestou jsme mrkli na obří hlavu žaby a u Pokliček jsme se pak zastavili a mnozí si zde pořídili fotografie do svých rodinných alb.

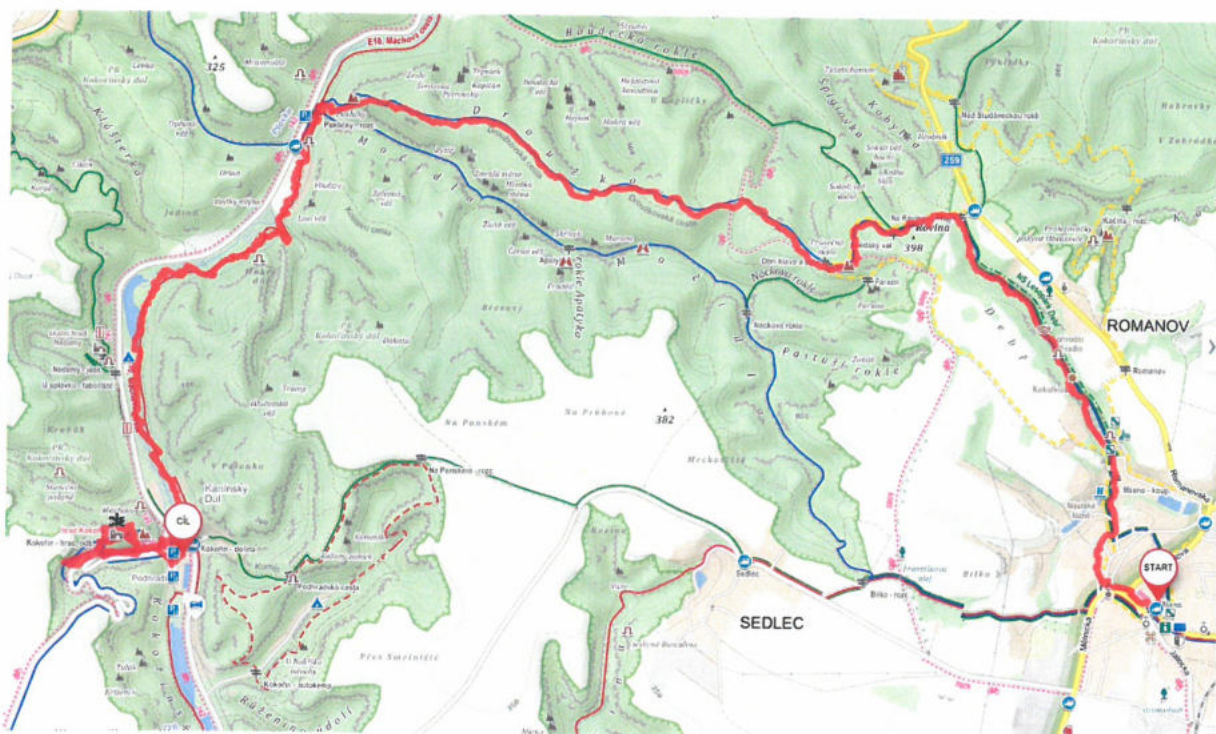
Po dvanácté jsme se postupně sešli pod hradem Kokořín. Martin cestou na Kokořín najezdil nějaké km navíc, když cestou zjistil, že ztratil kartu do foťáku a tak se vydal zpět a pátral, zda ji nenajde na místě, kde naposledy fotil. Bohužel se nepodařilo, ale šťastný konec to nakonec mělo. Po příjezdu do kempu totiž zjistil, že kartu neztratil, ale že mu ji nechal ten zlý Němec (myslím, že Alzheimer mu říkájí) zasunutou v PC, když večer před tím stahoval fotky.

No ale zpět k pokračování z našeho výletu: ve 12:45 jsme se všichni společně sešli na prohlídku Kokořína. Paní průvodkyně byla taková veselá teta, takže výklad rozhodně nudný nebyl a všichni jsme si to užili. Ti otrlější z nás vyzkoušeli i místní výsernici a zážitek to byl obzvlášť, pro naše čichové buňky, nezapomenutelný.

Po prohlídce a obědu jsme vyrazili zpět do kempu. Cestou nám ještě Mireček zastavil u jeskyně Klemperka. Někteří se vyšplhali po žebříku k jejímu prozkoumání, jiným stačila prohlídka zvenčí a další se mezitím kamarádili s dvěma psy. Byli to pořádní hafani, ale naštěstí se ukázalo, že to jsou vítací typy, takže setkání skončilo jen oslintanými rukama hladících účastníků.

Po 16té hodině jsme byli zpátky v kempu a mohli se věnovat odpočinku.

Večer se cca polovina dovolenkářů vydala na hamburgery do Restaurace/pivovaru Němý Medvěd a všem moc chutnalo.

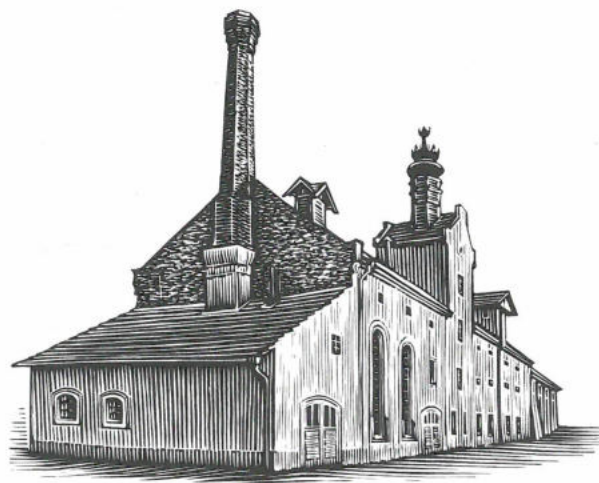
KOKOŘÍN

*Romantická scenérie
v náruči lesů a skal*

PAROSTROJNÍ PIVOVAR V LOBČI U MŠENY

*Tradice, nadšení,
kvalita*

WWW.LOBEC.CZ

КОКОРИНСКЕ ПОКЛИОКЪ

ХОКОЗИН

JEKYNĚ
KLEMPERKA

Čtvrtek 8. 7. 2021

Ráno již mezi námi nebyl již žádný cyklista. Pouze Štěpán si nechal kolo naložit, aby mohl po prohlídce Housky ještě nějaký ten km frčet kolmo.

Odjezd byl takřka na čas, zpoždění jsme měli oproti plánu jen 4 minuty.

Míra ale už od půl netrpělivě vyhlížel opozdilce. Když se 2 minuty po plánovaném času odjezdu zpoza chatky vylouply další postavy, zvolal: „Vážení přátelé to nejlepší na konec - Jeník a jeho rodina.“ No ale úplnou pravdu neměl, v těsném závěsu šli totiž ještě hoši z jedničky.

A pak jsme mohli teprve vyjet. Za hodinu jsme už vystupovali na parkovišti u hradu Houska a v 10 hodin jsme začali s prohlídkou. Porovnali jsme svoje housky s tou místní, vyslechli výklad o místním pekle a na závěr jsme se tam i mrkli. Asi moc velký hřišníci nejsme, protože se každý z pekla vrátil.

Z Housky jsme se vydali na Vrátenskou rozhlednu a po zdolání 125 schodů jsme z výšky obhlédli okolí. Pak jsme pokračovali dál přes Nosálov, kde se nachází vesnická památková rezervace, domečky vskutku nádherné, jako z pohádky. Také jsme zde nevěřicně koukali na zahradu plnou trpaslíků a jiných sádrových postavíček, poté až do Lobče. V Lobči jsme navštívili parostrojní pivovar. Na prohlídku jsme sice nešli, ale místní pivo jsme ochutnali – dobré bylo.

Před třetí jsme vyrazili zpět do kempu, kde nás čekala příprava na večerní grilovačku.

Přípravy se zúčastnilo dost pomocníků a po páté jsme již mohli začít. Počasí nám však nepřálo a cca po hodině začalo pršet a déšť trval cca 3 hodiny. Takže jsme se rozdělili na dvě skupiny, abychom se alespoň trochu vešli pod střechu chatek a grilovačka tak mohla pokračovat až do úplného snědení všech na ohni připravených dobrot. Hlavním mistrem u grilu byl Honza a šlo mu to moc pěkně. Verče pak vysvětloval, že mastné ruce se utírají do vlasů dětí. Na to Verča prohlásila, že je šťastná, že už není dítě.

Na přání Honzy, je u dnešního dne na věky věků zapsáno, že Hanka a Olina mají výborný přístup. Jsou vždy připravené, když se nalévá.

Jirka k tomu zase poznamenal: „Teda tady je furt chlast. Kde se tu pořád bere?“ K tomu se vyjádřil Honza: „Vlkovi se mi líbí. Tři roky jezdí a pořád se diví“.

Následně Honza začal vysvětlovat, jak byl na táboře v převleku za plochou baterii a to už si teda představit nikdo nedovedl, ale těšíme se, že nám to třeba někdy ukáže názorněji ☺

Večer to byl tedy vskutku vydařený a ani ta menší nepřízeň počasí nám to nezkazila.

HOUSKA

2x
LUDMILA

Pátek 9. 7. 2021

A je tu volný den. Každý si zvolil program dle své libosti.

Ráno nás opustila omladina. Vítek, Pepa a Áďa chtěli stihnout poslední taneční hodinu, aby další týden mohli zazářit na závěrečném věnečku a Honza s Jirkou se rozhodli, že pojedou také a vydali se společně s nimi vlakem domů.

Ostatní se věnovali prohlídce Mělníka. Takže podzemí, kostnice, kostel, krámky a hospůdky na náměstí byla náplň pátečního dne.

Odpoledne ještě někteří vyrazili na cyklovýlet do blízkého okolí.

Mělník

Stručný průvodce městem

A brief guide to the town

Kurzer Stadtführer

www.melnik.cz

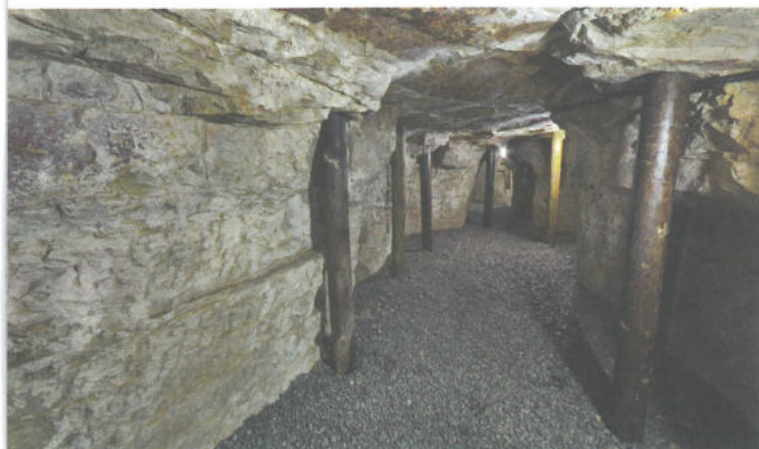
mělnické podzemí *studna*

Prohlídky denně kromě 1. 1. a 24.–26. 12. v časech:

duben–září 10.00, 11.00, 12.00, 12.45, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00

říjen–březen 11.00, 12.00, 12.45, 14.00, 15.00, 16.00

Prohlídku města je nejlepší začít z Turistického informačního centra Husovou ulicí, okolo pseudogotické vily Karoly k **vyhlídce na České středohoří u sochy Karla IV.** **1**. Odtud nad vinicí sv. Ludmily okolo **zámku Mělník** **2**, proslulého vinnými sklepy a vínem Ludmila, pokračuje chodník pro pěší až k dalekohledu na **vyhlídce na soutok Labe a Vltavy** **3** a plavební komory v Hoříně. Neopakovatelný rozhled nabízí i věž **chrámu sv. Petra a Pavla** **4**, jedné z nejvýznamnějších sakrálních staveb České republiky. Navštívit je možné i zdejší kostnici. Prohlídka pokračuje malebnou Svatováclavskou ulicí a mezi domy U Zlatého hroznu, v němž byla poprvé mimo Prahu uvedena Prodaná nevěsta Bedřicha Smetany, a U Zlaté hvězdy s dochovaným původním polychromovaným renesančním portálem do ulice 5. května a dále přes náměstí Karla IV. Pražskou ulicí ke **kostelu sv. Ludmily** **5**, kde na sebe v parčíku upoutá pozornost dřevěná zvonice. Okolo **evangelického kostela** **6** vede ulice Krombholcova k parku, v němž bíle svítí budova **Masarykova kulturního domu** **7**, architektonické památky ve stylu funkcionalistického purismu. Zpět přes **náměstí Karla IV.** **8** s novodobými stavbami se do historického jádra města prohlídka vrací **Pražskou bránou** **9** mezi malebné měšťanské domy na **náměstí Míru** **10**, jimž dominuje mohutná **radnice** **11** s barokní věží. Mezi ní a kostelem Čtrnácti svatých pomocníků se v podloubí ukrývá vstup do **Regionálního muzea Mělník** **12**. Do středověké studny pod náměstím je dnes možné nahlédnout pouze z podzemní chodby přístupné z **Turistického informačního centra** **13**, kde prohlídka končí.

* 000068 VSTUPENKA / TICKET / EINTRITTSKARTE

Výhledková věž chrámu sv. Petra a Pavla

Římskokatolická farnost Probošství Melník

mobili: +420 731 518 750

e-mail: farnostmelnik@seznam.cz

č.ú.: 0460990359/0800

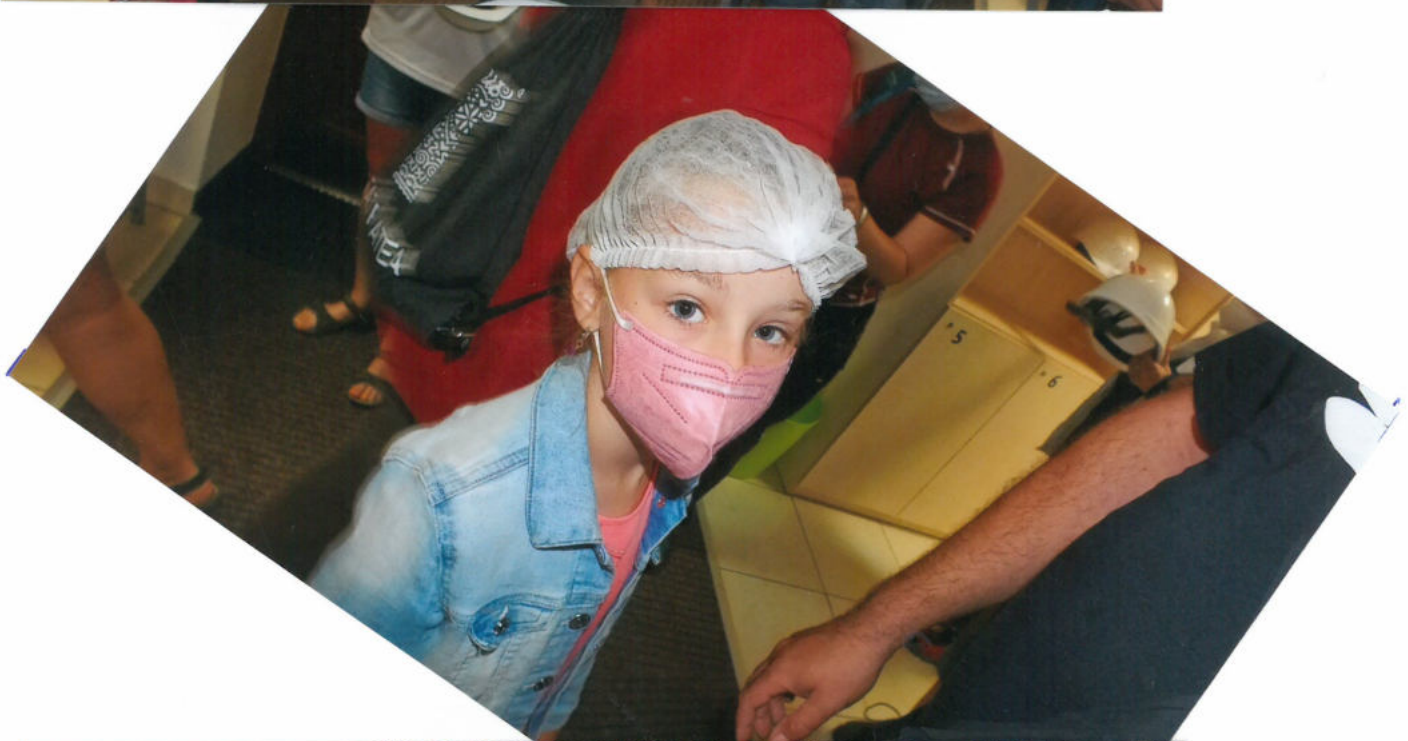

**Dospělí
Kč 50,-**

Zakoupením této vstupenky přispíváte na obnovu Chrámu sv. Petra a Pavla v Melníku

✱ 000036 VSTUPENKA / TICKET / ENTRITTSKARTE

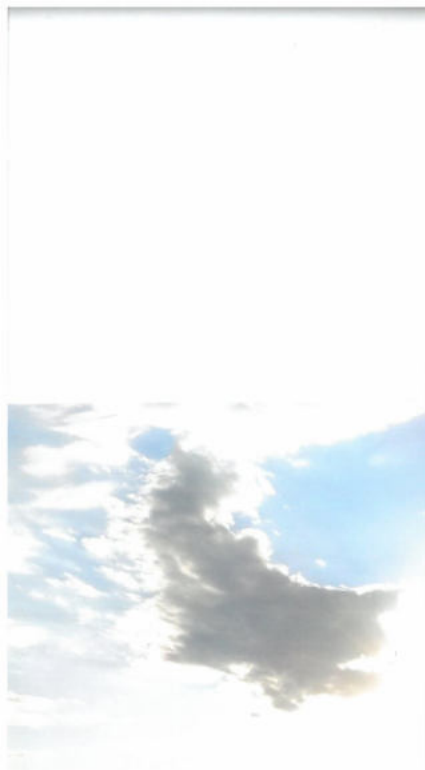
Mělnická kosnice
o kryplé chrámu sv. Petra a Pavla

Rímskokatolická farnost Probošťství Mělník
mobl: +420 731 518 750
e-mail: farnosimelnik@seznam.cz
č.ú.: 0460990359/0800

**Dospělí
Kč 50,-**

Zakoupením této vstupenky přispíváte na obnovu Chrámu sv. Petra a Pavla v Mělníku

SOUTOK

Sobota 10. 7. 2021

Den odjezdu. Ráno nastalo velké balení a vyklízení našich přechodných obydlí. Vše šlo dobře a v půl desáté jsme mohli zamávat na vrátnici a frčet směr Kladno, kde byla zastávka na naší cestě domů.

V Kladně nás čekala dvouhodinová prohlídka Hornického skanzenu Mayrau. A nemělo to chybu. Provázel nás bývalý horník, který nám vše podrobně vysvětlil a zodpověděl všechny naše zvědavé dotazy a ukázal nám v chodu i parní těžní stroj. Dvě hodiny zajímavého vyprávění utekly jako voda a protože již byla jedna hodina po poledni, vydali jsme se do centra Kladna hledat vhodnou občerstvovnu.

Po obědě si každý dle své libosti prošel centrum Kladna. Někteří stihli i kavárnu a medvěda v zámeckém parku.

V 15:15 jsme naskákali do busu a vyrazili rovnou do Pacova.

V 17:20 jsme pak mohli zvolat sláva nazdar výletu už jsme doma, už jsme tu.....

Vyložili jsme batožiny, rozloučili se a začínáme se těšit na příští rok.

CZE HORNICKÝ SKANZEN MAYRAU
VE VINAŘICÍCH

ENG MINING MUSEUM MAYRAU
IN VINAŘICE

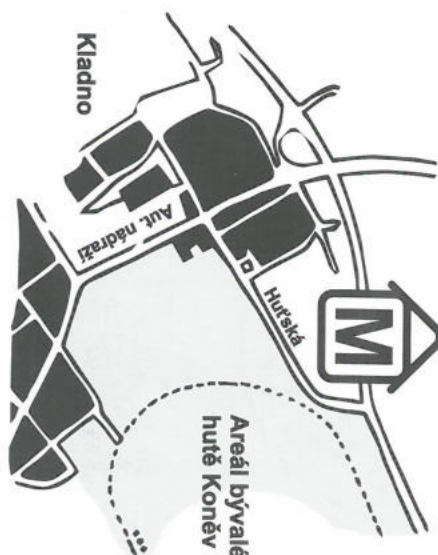
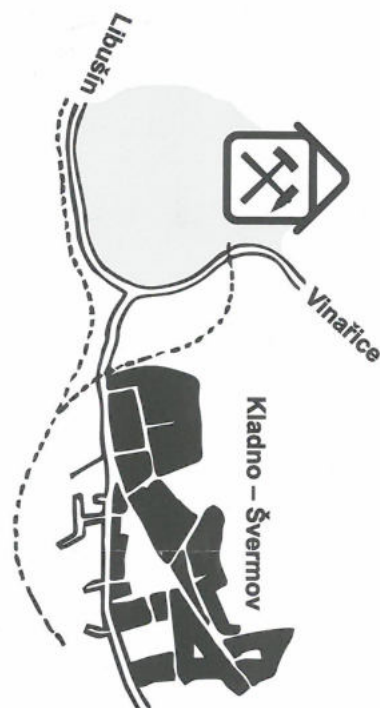
GER BERGBAUMUSEUM MAYRAU
IN VINAŘICE

SKANZEN

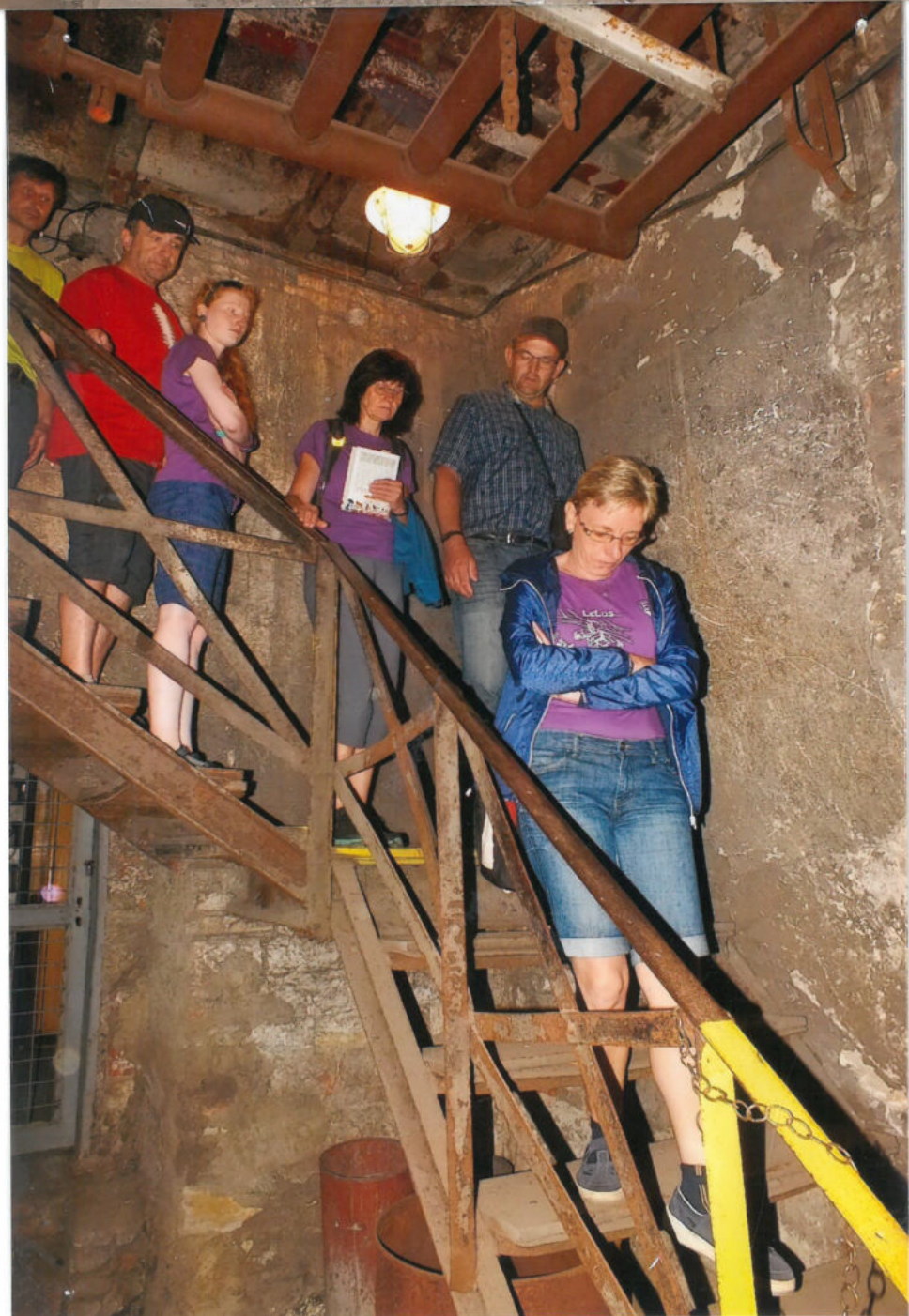
MAYRAU

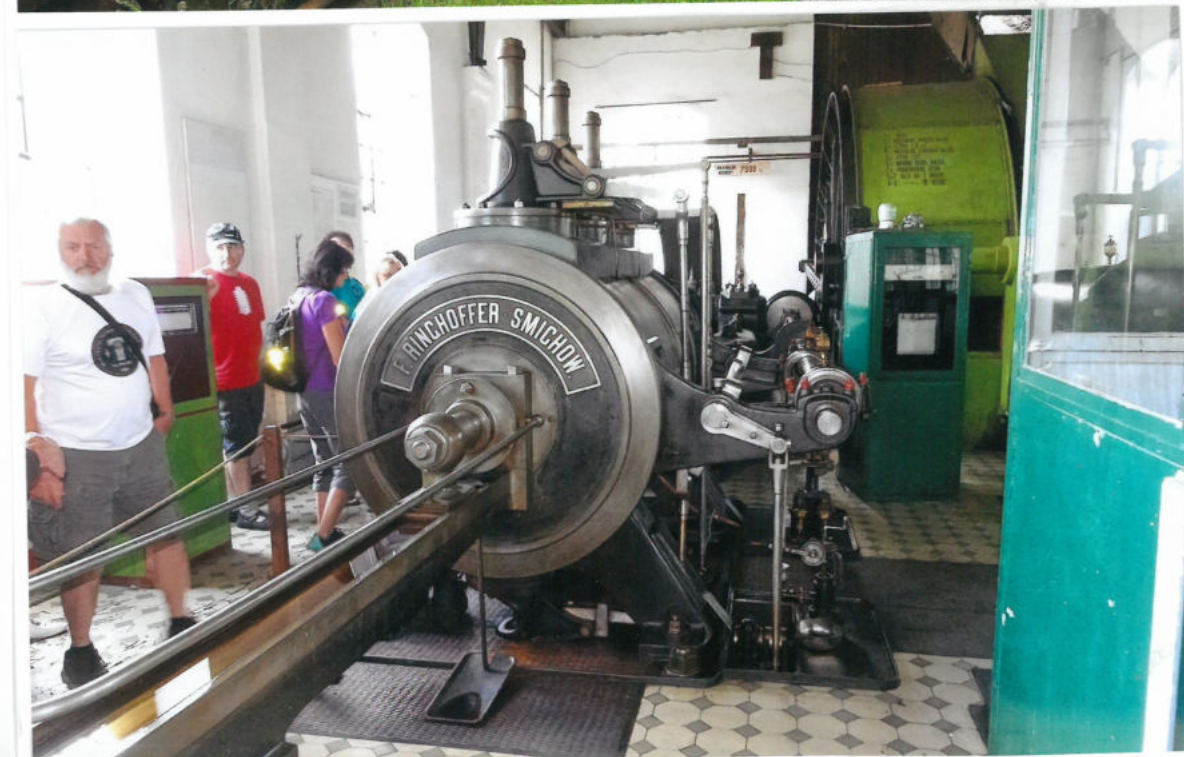
<http://mayrau.omk.cz>
mayrau@omk.cz
 t: 312 273 067

Hornický skanzen Mayrau ve Vinařicích
 Vinařice 56, 273 07
<http://mayrau.omk.cz>
 GPS 50°9'57.447"N, 14°5'3.284"E

Sládečkovo vlastivědné muzeum v Kladně
 Huťská 1375, Kladno 272 01
www.omk.cz
 GPS 50°8'59.232"N, 14°6'37.204"E

ŽEBROTA
SE ZAPOVÍDÁ PODLE §2. ZÁKONA
ZE DNE 24 V. 1885 čís. 89 Ř. Z. A
TRESCE SE
VĚZENÍM OD 8 DNŮ DO
3 MĚSÍCŮ.
CESTUJÍCÍ
HLEDAJÍCÍ PRÁCI
UPOZORŇUJÍ SE NA OKRESNÍ ÚSTAV
PRO BEZPLATNÉ
ZPROSTŘEDKOVÁNÍ
PRÁCE A SLUŽEB V
NOVÉM STRAŠECI
KDE SE PO PRÁCI MOHOU POPTAT!

